

7 întrebări și un artist: Ștefan Petrică

De Diana Mainescu

L-am întâlnit pe Ștefan Petrică la vernisajul celei de-a cincea expoziții de pictură, cea de la 418 Gallery, intitulată *despre Spațiu / on Space* și curatoriată de Ilina Schileru. Invitații vorbeau, fără excepție, despre meditativul pânzelor sale, stând minute în șir și imaginându-și zborul păsărilor sau bancurile de pești multicolori într-o dinamică browniană, ce coexistă cu ordinea stabilă a axelor de baza.

O lume embrionară în facere și desfacere perpetuă, cu elemente amorfe și elemente geometrice pure, într-un echilibru dinamic. Pe toate acestea, Ștefan le redă ca într-un instantaneu fotografic al unei pendulări hipnotice pe axele spațiale, între haos și cosmos, singular și multiplu, mic și mare, culoare și non-culoare, lumină și umbră, ceea ce face ca privitorul să intre în transă și să mediteze. Lumile lui au o tăcere aparentă, se aude discret bătaia inimii universului aproape imperceptibilă, venită din afara timpului și spațiului.

Gândindu-mă la recenta ta expoziție de pictură, sunt curioasă să știu cât de importantă este, pentru tine, reacția privitorului care îți vede lucrările pentru prima oară sau când le revede.

De fiecare dată sunt interesat de reacția privitorilor. Mi se pare interesant cum majoritatea caută un echivalent figurativ al petelor de culoare, al tușelor sau spațiului, chiar dacă acestea sunt abstracte.

Ce este fundamental în picturile tale?

În primul rând, spațiul. Acesta este subiectul principal al lucrărilor mele, punctul de pornire. Am nevoie să-mi creez un spațiu clar, bine stabilit, deoarece aici este locul unde se desfășoară acțiunea. Unele reprezintă interioare sintetizate, uneori claustrante, iar altele sunt niște spații deschise, care dau impresia de neant. Al doilea element fundamental este mișcarea. Aceasta este, de obicei, foarte prezentă și amplă. Raportul dintre mișcare și spațiu nu este egal, în fiecare pânză proporția fiind diferită.

Pânzele tale au un impact aproape inițiativ asupra privitorului. Ce anume te-a determinat să alegi abstracția și cine te-a modelat în alegere?

Primul contact cu pictura abstractă l-am avut în liceu, când am descoperit Expresionismul Abstract și Expresionismul Liric. Am fost fascinat de picturile lui Willem de Kooning, Joan Mitchell sau Georges Mathieu. Primele mele lucrări abstracte reprezintă interpretări ale unor peisaje. În facultate, am început tot mai mult să descopăr pictura abstract-gestuală. Eram interesat de mișcare și cromatică. Ulterior, am început să introduc, în contrast cu gestualul, elemente geometrice, inițial linii și planuri, iar, mai apoi, spații. Lucrările expuse la 418 Gallery reprezintă continuarea seriei *Embryos*, din 2012.

Irina Țchileru, curatorul expoziției tale, vorbește despre copilărie ca sursă de inspirație. Care sunt amintirile copilăriei și ale satului natal în pânzele tale?

Cred că amintirile sunt prezente indirect în picturile mele. Acestea sunt reprezentate de dinamica zborului păsărilor, insectelor, a structurilor vegetale, lumina, spațiul, cerul.

Știu că ești pictor, dar și fotograf. Ce fel de fotografie faci și ce crezi despre folosirea sau alterarea fotografiilor prin softuri de gen. Mi-ar plăcea să îmi spui, de asemenea, dacă îți dorești să expui și fotografie în viitor.

Mă pasionează fotografia, însă nu am studii în domeniu. Nu mă consider un fotograf și nu am expus fotografie până acum decât în mediul online. Pentru mine, fotografia reprezintă mai mult o documentare pentru desen și pictură, de aceea caut, și aici, tot felul de structuri organice. Cât despre manipularea digitală a fotografiilor, nu am nimic împotriva, atâta timp cât rezultatul final este bun.

Gerhard Richter povestea într-un interviu că, atunci când lucrează, nu ascultă muzică, pentru a se concentra în totalitate asupra picturii. Este utilă muzica în procesul de creație? Ce ritual de lucru ai?

Ascult tot timpul muzică în timp ce lucrez, la atelier, însă fără versuri, în mare parte jazz contemporan. E benefică, îmi transmite energie. Merg aproape zilnic la atelier. Am perioade în care lucrez intens, mai mult de opt ore pe zi, dar și zile când ajung la atelier să beau o cafea și să mă gândesc la ce-am făcut sau ce am de făcut.

Care sunt cele trei muzee principale în care ai vrea să îți vezi expuse lucrările?

Nu m-am gândit la asta până acum, însă consider că orice artist își dorește să-și vadă lucrările expuse în marile muzee de artă contemporană.

Pe Ștefan îl puteți întâlni și virtual, pe pagina sa de **Facebook**

Scurt CV

Petrică Ștefan se naște în 1988, la Reșița, unde urmează cursurile Liceului de Arte Plastice. În 2010 absolvă Facultatea de Arte și Design din Timișoara. Îl preocupă pictura și fotografia. Participă la expoziții de grup, printre care cele de la Institutul Cultural Român din Budapesta, în 2010, și la Roma, în anul următor. În 2011 prezintă expoziția personală *Evolution*, la Galeria Triade, Timișoara. În 2012, la Klagenfurt, susține solo show-ul *Konfrontation*, la Galerie 3. În 2013 expune seria *Embryo*, la Galeria Calina, din Timișoara. Cea mai recentă expoziție deschisă în 2016 este în Austria, în sala de expoziții a Consulatului Român din Klagenfurt. Din 2015 Petrică Ștefan este reprezentat de galeria de artă contemporană 418 Gallery, din București.